

— (A hidjegyek.) Sokan emlékeznek még arra, — hiszen néhány év előtt szünt csak meg — hogy azelőtt a hidakon a megváltott pléhjegyeket szépen át kellett sétáltatni Pestről Budára s be kellett őket dobni az e célra szolgáló jegytartóba. Több mint ötven évig kellett a hidjegyeket marokba szorítva, előre-hátra lóbálva szorgalmasan cipelni az egyik oldalról a másikra, míg végre rájöttek, hogy Pesten is lehet hagyni a pesti hidfőnél megváltott jegyeket s a budai oldal jegy-gyűjtő készülékét átvitték Pestre. Igen ám, de ezt az újítást csak a gyalogjárókra terjesztették ki, a kocsikra már nem. Így ha kocsis érkezik a hidhoz, annak meg kell állnia addig, míg a kocsis vagy a kocsis utasa az előkotorászott pénzt átadja a jegykezelőnek, aki letép egy vékony papírszeletet, — a jegyet — amit a kocsis a fogai közé szorít s akkor a kocsis mehet tovább. A budai oldalra érve, a kocsinak ismét lassítani kell, hogy átszolgáltassa a jegyet, — ha az még megvan. Nehéz ugyanis a hosszú hidon úgy végigrobogni, hogy azalatt a jegyre vigyázó kocsis egy pillanatra ne nyissa ki a száját, ne köhögjön, ne trüsszentsen, ne vegyen egy hosszú, mély lélegzetet a csavargózósök füstjével és kormával illatosított jó dunai levegőből, mert akkor a jegy belerepül a Dunába s akkor nehéz kombinációk állnak elő a tulsó parton, amelyből aligha a kocsis kerül ki győztesen. Ugyanez áll a még gyorsabban robozó automobilokra is, melyeknél a sofförnek még nagyobb szüksége van a két kezére s a jegyet csupán a fogai közé szorítva viheti a hidon át. Eltekintve attól, hogy ez a nehézkes intézkedés okozza mindkét hidfőnél a kocsik összetorlódását, lehetetlen nem eltűnődni azon a furcsa állapoton, hogy amíg a gyalogjáróknál megszüntették a jegyek ide-oda vitelét, addig a közlekedési eszközöknél ezt továbbra is érvényben tartották. Miféle elképzelhetetlen mélységben keresendő ennek az oka? Gyarló emberi ész semmiféle eredményre sem jut, bármily hosszú gondolkodás dacára sem. A már egyszer megváltott jegy akár meg is semmisülhetne, mert hiszen azt ugyanis csak a meghatározott hidvám lefizetése után adják ki. Ha majd megérjük, hogy eltörlik a hidvámot s a kocsik is szabadon közlekedhetnek a hidakon s elő fog állni az az eset, hogy a kocsik fennakadás nélkül gördülhetnek tova, talán még akkor is marcangolni fogja sok kíváncsi természetű ember lelkét, hogy miért kellett csaknem hét évtizeden keresztül fogak közé szorított papírkákkal közlekedni a Duna egyik oldaláról a másikra?

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

389.375.

Hely

Idő

" 1913 "

Személy

Helyszám

Forrás:

Pesti korlapo

Pp.
(Hely)

1913 III/3
(Idő)

(Köt. v. fiz.)